

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر اسموپرایمینگ بر جوانه زنی گیاه کنجد *Sesamum indicum* تحت تنش خشکی

محل انتشار:

دومین همایش ملی گیاهان دارویی و کشاورزی پایدار (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فاطمه عبدالهی - دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی کشاورزی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی ساری

سید کمال کاظمی تبار - عضو هیئت علمی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

علی دهستانی - عضو هیئت علمی پژوهشکده ژنتیک و زیست فناوری طبرستان

سید حمیدرضا هاشمی - کارشناس ارشد پژوهشکده ژنتیک و زیست فناوری طبرستان

خلاصه مقاله:

این آزمایش با هدف بررسی تاثیر اسموپرایمینگ بر جوانه زنی بذور گیاه دارویی کنجد تحت تنش خشکی به صورت آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملا تصادفی در سه تکرار اجرا گردید. تیمارهای آزمایش شامل ترکیب تیماری پتانسیل اسمزی محلول پرایمینگ در دو سطح (12- و 15- بار)، مدت زمان پرایمینگ در دو سطح (24 و 48 روز) بود. فاکتورهای مورد بررسی شامل تیمار بذری با دو سطح (بذر پرایم نشده و تیمار خشکی با سطح (شاهد، 3-، 6-، 9-، 12-، 15-) بود که بر اساس نتایجی که در آزمایش به دست آمد بیشترین میزان سرعت جوانه زنی مربوط به زمان 24 ساعت و در خشکی 12- بار بود. بیشترین میزان طول ریشه چه مربوط به تیمار پتانسیل اسمزی 15- بار در مدت زمان 24 بود. نتایج نشان داد که در همه سطوح خشکی بذرهای پرایم شده نسبت به بذور پرایم نشده مقاومت بالاتری نسبت به خشکی داشتند.

کلمات کلیدی:

Sesamum indicum، پتانسیل اسمزی، اسموپرایمینگ، جوانه زنی، خشکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/306537>

